

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kirsten Madsen (FP):

Folketinget, der er en folkevalgt forsamling, hvis fornemste opgave det er at varetage befolkningens tarv, skal nu igen tage stilling til et af disse bunkebryllupper. Denne gang er der 1.061 ansøgere, der ønsker dansk indfødsret. Det er omkring 400 mere, end vi normalt ser, og dette indikerer, at vi nu skal give dansk statsborgerskab til ca. 1.600 personer mere om året, end vi har gjort tidligere. Det er ifølge Fremskridtspartiet alt for mange, og jeg efterlyser endnu en gang de bebudede stramninger af reglerne, som blev lovet af regeringspartierne. Jeg imødeser hurtigt nogle forhandlinger på området.

Som i de tidligere love om indfødsrets meddelelse er der også her et stort antal straffede personer blandt ansøgerne. Fremskridtspartiet mener ikke, at de burde præmieres med indrømmelse af indfødsret; altså skulle de ikke gives dansk statsborgerskab. Der er som sædvanlig mange virkelig grove kriminelle med kriminalitet, der strækker sig over gentagne lovbrud, så det nærmer sig vaneforbrydelser. Det drejer sig om tyveri, butikstyveri, almindeligt tyveri, berigelsesforbrydelser med hensyn til alle slags materielle goder og direkte indbrud i villaer og om dokumentfalsk, brud på afgiftslove, vold mod sagesløse, drab og narkohandel. Registret er endeløst.

Dertil kommer en hel del økonomiske forhold, hvor de ansøgte har ligget staten til byrde og ikke har betalt de omkostninger, de har påført det danske samfund. Den slags finder man nye navne for, så de kan smutte igennem reglementet, og regelnettet er efterhånden blevet overordentlig stormasket. Der er egentlig ikke noget nyt i dette. Hvad der derimod er nyt, er, at der er mindst 321 personer, hvis økonomiske forhold ikke er afklaret.

Under § 1, hvorefter man kan erhverve dansk indfødsret ved at afgive skriftlig erklæring over for myndighederne – det er en gruppe uden særlige bemærkninger – finder man ved at kigge i sagerne en narkohandler, der har forsøgt at

smugle flere kilo hård narkotika til Danmark. Det mislykkedes, men personen fik 4½ års ubetinget fængsel og blev udvist for bestandig den 23. juni 1983.

Det er bemærkelsesværdigt, at en sådan person kan befinde sig i Danmark i 1991 og være optaget i lovforslaget om indfødsrets meddelelse, efter at den pågældende også har påført staten økonomiske byrder og er blevet medtaget i et af vore ændringsforslag. Denne person, der har forsøgt at smugle narko ind og har været narkohandler, er ikke engang nævnt som kriminel – det synes jeg nok er bemærkelsesværdigt. Det er en sag, der har været behandlet i ministeriet, hvor man har vist sædvanlig øllebrødsbarmhjertighed mod en grov kriminel, der var 19 år på gerningstidspunktet. Den pågældende har endda skiftet navn for ikke at blive genkendt, men navn og nummer kan ethvert af Folketingets medlemmer få oplyst hos mig. Vedkommende bør ikke meddeles dansk indfødsret, men kun opholdstilladelse. Vi har valgt at indstille vedkommende til forkastelse blandt de personer, der økonomisk ligger til byrde for staten.

Vedkommende bør som sagt ikke meddeles dansk indfødsret, men kun opholdstilladelse. Resten af udvalgets medlemmer mener imidlertid, at det ikke er den danske befolkning, der har højest prioritet, men de kriminelle. Det er en misforstået form for medlidenhed; jeg har større medlidenhed med det danske folk.

Fremskridtspartiet har imidlertid koncentreret sine ændringsforslag om de kriminelle, der denne gang accepteres som kriminelle af de andre partier. Det viser sig jo, at det i forhold til de andre er forholdsvis små forbrydelser.

Det er urealistisk at tro, at de andre partier på nuværende tidspunkt vil tage den omtalte tidligere narkohandler ud af L 152, men vi gør et forsøg, og jeg vil forlange sagen tilbage i udvalget endnu en gang. Det er nr. 273, som jeg forlanger tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg tror faktisk ikke, at den slags import af kriminelle vil kunne finde sted ret meget længere. En sund dømmekraft ville ikke være af vejen, så Danmark undgik ligefrem at importere kriminelle og præmiere dem med dansk statsborgerskab. Jeg tror faktisk ikke, det kan lade sig gøre, når vi kommer ind i en nærmere sammenhæng med resten af EF; så tossegode er de andre lande ikke. Sverige har på det sidste fast-